

prima instanță: A. Miron
instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

nr. 2rac-105/16

ÎNCHEIERE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Camera de Licențiere de pe lângă Ministerul Economiei al Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Camerei de Licențiere de pe lângă Ministerul Economiei al Republicii Moldova împotriva Societății cu Răspundere Limitată „IGP-Trans” cu privire la suspendarea licenței

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de Camera de Licențiere de pe lângă Ministerul Economiei al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 octombrie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 16 septembrie 2015, Camera de Licențiere de pe lângă Ministerul Economiei al RM a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „IGP-Trans” cu privire la suspendarea licenței.

În motivarea acțiunii a invocat că SRL „IGP-Trans” este titularul licenței seria A MMII nr. 046614 din 01 ianuarie 2015 pentru genul de activitate de transport rutier de mărfuri în trafic internațional.

Susține că luând act de neîndeplinire a condiției de capacitate financiară (notificare menționată în decizia nr. 3040/RE și anume, în temeiul art. 11 alin. (6) din Legea cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, Camera de Licențiere notifică despre lipsa dovezii îndeplinirii condiției financiare pentru vehiculele pentru care se solicită copia licenței de transport rutier, ce atestă conformarea activității la prevederile art. 19 alin. (2), art. 23 alin. (2) lit. b) și art. 24 alin. (1) din Legea nr. 150 din 17 iulie 2014), fapt care urmează a fi remediat până la 31 martie 2015 de către SRL „IGP-Trans” titularul licenței seria A MMII nr. 046614 din 01 ianuarie 2015 pentru genul de activitate de transport rutier de mărfuri în trafic internațional.

Având în vedere prevederile art. 16, 19, 150 din Legea nr. 150/2014, art. 343¹-343⁴ CPC, art. 17 alin. (1) – (3) din Legea nr. 235-XVI din 20 iulie 2006, art. 29 Codul transporturilor rutiere, art. 7, 20 din Legea nr. 451-XV din 30 iulie 2001, Camera de Licențiere a emis decizia nr. 56 din 11 septembrie 2015 cu privire la suspendarea licenței SRL „IGP-Trans” pentru genul de activitate de transport rutier de mărfuri în trafic internațional.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 7, 8, 28, 166, 167, 279, 280, 283, 284, 343¹-343⁴ CPC, art. 17 alin. (1) – (3) din Legea nr. 235-XVI din 20 iulie 2006, art. 29 Codul transporturilor rutiere, art. 7, 20 din Legea nr. 451-XV din 30 iulie 2001.

Solicită admiterea acțiunii, suspendarea licenței SRL „IGP-Trans” seria A MMII nr. 046614 din 01 ianuarie 2015 pentru genul de activitate de transport rutier de mărfuri în trafic internațional, precum și obligarea SRL „IGP-Trans” să înștiințeze Camera de Licențiere despre lichidările circumstanțelor care au dus la suspendarea licenței.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 octombrie 2015 a fost respinsă acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Camera de Licențiere de pe lângă Ministerul Economiei al RM și menținută hotărârea primei instanțe.

La 25 ianuarie 2016, Camera de Licențiere de pe lângă Ministerul Economiei al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că odată cu intrarea în vigoare a Codului transporturilor rutiere, art. 153 alin. (1) lit. e), care stipulează că licențierea operatorilor de transport rutier de mărfuri în trafic internațional este obligatorie începând cu 01 ianuarie 2015, iar a celor care activează în traficul național – începând cu 01 ianuarie 2016, a fost supus unor modificări.

Astfel, indică că a fost impusă Camerei de Licențiere responsabilitatea privind licențierea genului de activitate de transport rutier internațional pentru a nu periclita această ramură a economiei RM, căci prin neeliberarea licenței ar fi adus un prejudiciu enorm bugetului, statului, întreprinzătorilor și partenerilor externi.

Menționează că la 04 decembrie 2014, Camera de Licențiere a emis decizia nr. 3040/RE privind eliberarea licenței pentru SRL „IGP-Trans”.

Afirmă că luând act de neîndeplinire a condiției de capacitate financiară (notificare menționată în decizia nr. 3040/RE și anume, în temeiul art. 11 alin. (6) din Legea cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, Camera de Licențiere notifică despre lipsa dovezii îndeplinirii condiției financiare pentru vehiculele pentru care se solicită copia licenței de transport rutier, ce atestă conformarea activității la prevederile art. 19 alin. (2), art. 23 alin. (2) lit. b) și art. 24 alin. (1) din Legea nr. 150 din 17 iulie 2014), fapt care urmează a fi remediat până la 31 martie 2015 de către SRL „IGP-Trans”

titularul licenței seria A MMII nr. 046614 din 01 ianuarie 2015 pentru genul de activitate de transport rutier de mărfuri în trafic internațional.

Reieșind din prevederile art. 16, 19, 150 din Legea nr. 150/2014, art. 343¹-343⁴ CPC, art. 17 alin. (1) – (3) din Legea nr. 235-XVI din 20 iulie 2006, art. 29 Codul transporturilor rutiere, art. 7, 20 din Legea nr. 451-XV din 30 iulie 2001, Camera de Licențiere a emis decizia nr. 56 din 11 septembrie 2015 cu privire la suspendarea licenței SRL „IGP-Trans” pentru genul de activitate de transport rutier de mărfuri în trafic internațional.

Având în vedere prevederile din Regulamentul nr. 1071/2009 al Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009, indică că întreprinderea trebuie să demonstreze, pe baza conturilor anuale, certificate de un auditor sau de o persoană acreditată în modul corespunzător, precum că dispune în fiecare an de capital și rezerve în valoare totală de cel puțin 9000 euro pentru un singur vehicul utilizat și 5000 euro pentru fiecare vehicul utilizat suplimentar.

La 24 februarie 2016, Camera de Licențiere de pe lângă Ministerul Economiei al RM a depus cerere suplimentară la cererea de recurs, invocând că la 24 februarie 2016 a fost examinată cererea de apel declarată împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, (la acțiunea Camerei de Licențiere împotriva SRL „IGP-Trans” cu privire la retragerea licenței), depusă de Camera de Licențiere, prin care a fost admisă cererea de apel înaintată de Camera de Licențiere, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2015 și emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii Camerei de Licențiere.

La 12 martie 2016, SRL „IGP-Trans” a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Camera de Licențiere de pe lângă Ministerul Economiei al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Camera de Licențiere de pe lângă Ministerul Economiei al Republicii Moldova, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Camera de Licențiere de pe lângă Ministerul Economiei al Republicii Moldova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Camera de Licențiere de pe lângă Ministerul Economiei al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță